

Delgivning av handlingar - Finland

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
  - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
  - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
  - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
  - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
  - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
  - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
  - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
  - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
  - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.
  - 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Med delgivning avses att ett meddelande bevisligen och i den form som föreskrivs i lag lämnas över till en viss fysisk eller juridisk person. Bestämmelserna om delgivning ska garantera att delgivningen har skett på ett trovärdigt sätt till den aktuella person och kan bevisas.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Det är i regel fråga om rättegångshandlingar, t.ex. kallelser eller en begäran om yttrande. En begäran om delgivning av handlingar kan också gälla andra handlingar än rättegångshandlingar, t.ex. testamenten.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

I rättegångsförfaranden är det i allmänhet domstolen som sköter delgivningen. En berörd part kan på begäran anförtros ansvaret för delgivningen om domstolen anser det vara befogat.

I övriga fall ska delgivningen verkställas av den part som har intresse av delgivningen.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Ja. Stämmingsmännen vid tingsrätterna har tillgång till folkbokföringsregistret där de kan kontrollera aktuella adressuppgifter.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Adresstjänsten gör det möjligt att söka efter aktuella adresser för nästan alla personer som är stadigvarande bosatta i Finland. Adresser för finländska medborgare som bor utomlands kan även hittas där om de har meddelat sin nuvarande adress till ett lokalt magistrat. Adresstjänstens information baseras på informationen i det folkbokföringssystem som förs av befolkningsregistercentralen och de lokala magistraten. Adresser tillhandahålls för enskilda, tydligt identifierade personer över 15 år där det inte föreligger något förbud mot att lämna ut adresserna. Adresserna söks genom att använda personens för- och efternamn. Det kan vara frågan om ett tidigare eller ett nuvarande namn. Sådana saker som personens ålder, födelsedatum, nuvarande eller tidigare bostadsort kan användas för att filtrera sökresultatet.

Adresstjänsten är tillgänglig via telefon och internet. Den telefonbaserade adresstjänsten på finska är tillgänglig under numret 0600 0 1000 och den svenska tjänsten under 0600 0 1001 varje dag mellan kl. 08.00 och kl. 22.00. Tjänsten kostar 1,70 euro i minuten + lokala nätavgifter/mobilavgifter och väntavgifter för det fasta nätet/mobilnätet. Det går endast att använda tjänsten i Finland. På webbplatsen osoitepalvelu.net tillhandahålls den finska tjänsten under <http://vrk.fi/sv/adresstjanst> och den svenska tjänsten under <http://vrk.fi/sv/adresstjanst>. På tjänsten kan man söka på adressen till 1–20 personer samtidigt. En adress kostar 1,24 euro och avgiften betalas via internetbank. Tjänsten kan även användas från utlandet om användaren har finsk internetbank.

Adressförfrågningar kan även inges till Helsingfors magistrat via e-post. De kan inges på finska, svenska eller engelska genom att använda e-postadressen vtj-otteet.helsinki@maistraatti.fi. Förfrågningar kan även göras skriftligen till Helsingfors magistrat, Albertsgatan 25, 00180 Helsingfors, Finland. Denna tjänst kostar 12,50 euro per utdrag.

Vidare information finns på internet under <https://www.maistraatti.fi/sv/> (på finska) och <https://www.maistraatti.fi/sv/> (på svenska).

Adresser kan även hittas genom en sökning på kommersiella adresser.

Patent- och registerstyrelsen och Skatteförvaltningen tillhandahåller en delad tjänst under <https://www.ytj.fi/> där du kan söka efter affärsuppgifter från företag och organisationer. Tjänsten är tillgänglig på finska, svenska och engelska. Vidare information finns på <https://www.prh.fi/fi/index.html> (på finska), <https://www.prh.fi/sv/index.html> (på svenska) och <https://www.prh.fi/en/index.html> (på engelska).

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Förfarandet enligt rådets förordning (EG) nr 1206/2001 är inte det främsta sättet att erhålla adressuppgifter.

Se fråga 4.2 angående sökning av adressuppgifter för enskilda personer eller organisationer i Finland.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Om domstolen har hand om delgivningen av rättegångshandlingar ska de enligt 11 kap. 3 § i rättegångsbalken 4/1734 främst delges med post. Ett brev kan sändas med rekommenderad post med mottagningsbevis. Alternativt kan det skickas direkt till den enskilda personens bostad. I sådana fall bifogas ett mottagningsbevis till brevet som mottagaren ska signera och skicka tillbaka till domstolen. Rättegångshandlingar som inte utgör kallelser och stämningsansökan får även delges genom att sändas med vanlig post till den adress som den aktuella parten uppgett till domstolen. En handling som sänts med standardpost anses ha delgetts till mottagaren den sjunde dagen efter det att den postades.

Enligt 11 kap. 4 § i rättegångsbalken får handlingar delges av en stämningsman om delgivning per post sannolikt inte kommer att fungera.

Enligt 11 kap. 2 § i rättegångsbalken kan domstolen med samtycke av en part anförtro parten delgivningen, om domstolen anser att det finns anledning till det. I sådana fall ska domstolen bestämma när en handling senast ska delges och när ett intyg över delgivningen senast ska tillställas domstolen. Enligt 11 kap. 4 § i rättegångsbalken ska handlingar delges av en stämningsman i ett sådant fall.

Om domstolen har anförtrott delgivningen till den aktuella parten och om en advokat eller ett offentligt rättsbiträde företräder en part kan delgivningen enligt 11 kap. 4 § i rättegångsbalken också ske så att advokaten eller rättsbiträdet ger mottagaren en handling personligen. I ett sådant fall förutsätts att mottagaren undertecknar ett delgivningskvitto. Denna delgivningsmetod får inte användas i brottmål.

Andra handlingar än rättegångshandlingar kan delges av en stämningsman efter begäran från en myndighet eller en enskild person.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

När domstolen har hand om delgivningen och målet avser en fordran på ett visst belopp, återställande av besittning eller ett rubbat förhållande, eller vräkning och käranden meddelar att han anser att saken inte är tvistig kan handlingarna enligt 11 kap. 3b § i rättegångsbalken delges per telefon. Det krävs dessutom att det är lämpligt med telefondelgivning med hänsyn till handlingens omfattning och art och om mottagaren tveklöst per telefon får del av handlingen och förstår innebörden av delgivningen. En handling som delgetts per telefon ska utan dröjsmål sändas som brev eller elektroniskt meddelande till den adress som mottagaren uppgett, om detta inte av särskilda skäl är uppenbart obehövligt. Dessutom utfärdas ett intyg att handlingen delgetts per telefon.

Om domstolen eller en åklagare har hand om delgivningen kan handlingen enligt 11 kap. 3 § i rättegångsbalken verkställs genom att den sänds till den berörda parten som ett elektroniskt meddelande på det sätt som mottagaren har uppgett, om det kan antas att mottagaren får del av handlingen och inom utsatt tid återsänder delgivningskvittot.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Om stämningssmannen för delgivning har sökt en person vars hemvist i Finland är känd, men inte har träffat honom eller någon annan som har rätt att för hans räkning ta emot delgivningen och om det på grund av vad som har framkommit kan antas att han håller sig undan delgivningen, kan stämningssmannen enligt 11 kap. 7 § i rättegångsbalken sköta delgivningen genom att överlämna handlingarna till någon som hör till samma hushåll och som har fyllt 15 år eller, såvida mottagaren driver rörelse, till någon som är anställd i denna. Om ingen av de ovan nämnda personerna anträffas, kan delgivningen verkställas genom att handlingarna överlämnas till den lokala polisen.

Har stämningssmannen förfarit så som nämns i 1 mom., ska ett meddelande om delgivningen sändas per post till mottagaren, till hans adress. Delgivningen ska anses ha skett när det meddelande som nämns i 2 mom. har postats.

I brottmål kan stämning inte delges svaranden så som avses i denna paragraf.

Om det inte är möjligt att klargöra var mottagaren vistas ska domstolen enligt 11 kap. 9 § i rättegångsbalken sköta delgivningen genom kungörelse. I brottmål kan stämning inte delges svaranden genom kungörelse.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se fråga 7.1.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Se fråga 7.1.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om mottagaren inte avhämtar handlingen och mottagningsbeviset från postkontoret eller vägrar att ta emot dem skickas ansökan tillbaka till avsändaren. I sådana fall anses handlingen ha blivit delgiven (se t.ex. Högsta domstolens dom 50:1997). På ett liknande sätt, om den handling som ska delges har postats direkt till bostaden, anses den inte ha blivit delgiven om mottagaren inte returnerar mottagningsbeviset till domstolen.

Mottagaren får enbart vägra att ta emot en handling som delges av en stämningssman om vissa särskilda villkor som anges i lag är uppfyllda. Mottagaren kan i princip vägra att ta emot handlingar om dessa inte är på finska eller svenska eller på något annat språk som mottagaren förstår. (Exempel: lag om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden eller lag om internationell rättslig hjälp och om erkännande och verkställighet av domar på civil- och handelsrättens område).

Om det föreligger lagstadgade skäl för att vägra ta emot handlingen ska stämningssmannen returnera handlingen. I ett sådant fall ska stämningssmannen tillhandahålla skriftlig bevisning om att mottagaren har vägrat ta emot handlingen och en förklaring av skälen till denna vägran.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befördra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Om handlingar sänds till Finland med post för delgivning i utbyte mot mottagningsbevis behåller postkontoret dessa handlingar och skickar ett meddelande till mottagaren att denne har en försändelse att avhämta på postkontoret. Endast mottagaren eller en person som är befullmäktigad av mottagaren får hämta dessa handlingar på postkontoret. På begäran av den part som har begärt delgivningen får sådana handlingar endast överlämnas till mottagaren personligen.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om mottagaren inte hämtar handlingarna från postkontoret skickas de tillbaka till avsändaren.

I sådana fall får avsändaren sända handlingarna och begäran om delgivning av handlingarna till den allmänna underrätt i vars domsaga mottagarens bostad eller vistelseort befinner sig. När en sådan begäran har mottagits försöker domstolens stämningssman delge handlingarna till mottagaren personligen.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Postkontoret skickar ett meddelande till mottagaren att denne har en försändelse att avhämta på postkontoret. I meddelandet måste även anges vilket datum mottagaren senast måste hämta ut handlingarna.

Postkontoret behåller handlingarna hela den vecka de kom fram plus två (2) hela kalenderveckor.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Stämningssmannen ska tillhandahålla bevis på att denne har delgett handlingen. Bevis tillhandahålls även för delgivning av handlingar per post.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om handlingar har delgetts på ett felaktigt sätt och den aktuella personen inte infinner sig vid domstolen eller inte ger det skriftliga svar som krävs ska delgivningen göras på nytt. Däremot behöver ingen ny delgivning göras om felet är litet.

Om den aktuella personen gör gällande att delgivningen har gjorts på fel sätt ska ärendets behandling skjutas upp, om det inte anses onödigt därför att felet är så obetydligt.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

En delgivning som verkställs av en stämningssman kostar 60 euro.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 26/09/2017